ਚੈੱਕਮੇਟ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ
ਬਨਾਮ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ-1
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2833 ਆਫ 2016)
ਅਕਤੂਬਰ 12, 2022
[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਸੀਜੇਆਈ, ਐੱਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ ਅਤੇ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 – ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43B – ਮਨਜ਼ੂਰੀਯੋਗ ਕਟੌਤੀਆਂ – ਅਸੈਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਈਪੀਐਫ ਅਤੇ ਈਐਸਆਈ ਵੱਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਇਆ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਰੀਡ ਵਿਦ ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਮਾਨ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, "ਆਮਦਨ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਗ਼ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ – ਫੈਸਲਾ: ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮਾਂ (ਧਾਰਾ 36(1)(va)) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਹੈ – ਪਹਿਲਾ ਨਿਯੋਕਤਾਓਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ), ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਦੇ ਤਹਿਤ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣਾ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਹੈ – ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਹਰ ਅਸੈਸੀ ਦੇ ਧਾਰਾ 43B ਅਧੀਨ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਧਾਰਾ 43B ਅਧੀਨ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਸ ਕਲੋਜ ਜਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ – ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਸ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਐਕਟ, 1952 – ਕਰਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਸ ਸਕੀਮ, 1952 – ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਟੇਟ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਐਕਟ, 1948 – ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਟੇਟ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ (ਕੇਂਦਰੀ) ਨਿਯਮ, 1950

ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ – ਟੈਕਸ ਸਟੈਚਿਊਟ – ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਛੋਟ, ਜਦੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ – ਫੈਸਲਾ: ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਛੋਟ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ – ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ : 1.1. ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਪਾਰਟ-V ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦਾ ਉੱਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਰਕੰਟਾਈਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਦਾ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ। ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ – ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 30]

1.2. ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਤੋਂ 38 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਤੋਂ 43B ਤੱਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਕੈਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 40 - 43B ਕਰ ਨਿਰਧਾਰਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪੈਰਾ 31]

2.1. ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 32- 37, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ, ਵਾਣਿਜਯਕ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੇ ਹਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ (ਸਮੇਤ ਮੁਲਾਂਕਣ) ਅਧੀਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖੱਕੇ ਹਨ, ਜੋ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਲਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ: ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32]

2.2. ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(iv) ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਮਾਨਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ["ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ"] ਨੂੰ "ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ-1 ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ" ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(iv) ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (24) ਦੇ ਉਪ-ਕਲਾਜ਼ (x) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਕਮ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਜਾਂ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ।" * ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 33]

2.3. ਇਹ ਵੱਖਰੇਪਨ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੋਗਦਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1) ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਲਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(24)(x) ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 34]

3. ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰਕਮਾਂ, ਅਰਥਾਤ "ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਰਕਮ" ਨੂੰ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਤਾਰੀਖ" ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ: ਨਿਯੋਕਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ, ਅਤੇ ਨਿਯੋਕਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਇਲਾਜ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਯੋਗਦਾਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 37]

4. ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਛੋਟ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਸ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ ਕਿ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 48 ਅਤੇ 49]

5. ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਧਾਰਾ 43B ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁਸਤਕ 'ਤੇ ਕੇਵਲ ਮਾਲਿਕ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ (ਧਾਰਾ 34(1)(iv)) ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ 'ਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਆਮਦਨ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਜੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ 1988-89 'ਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਨੂੰ ਜੋੜਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 43B ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜਿਆ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 43B ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ - ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਲਿਕ ਵੱਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਫੰਡ (ਈਪੀਐਫ, ਈਐਸਆਈ, ਆਦਿ) ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੁਗਤਾਨ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਵੀ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ (ਚਾਹੇ ਰਕਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀ ਰਾਹੀਂ) ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ - ਰਕਮ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਮਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਿਕ ਵੱਲੋਂ ਰੋਕੀ ਗਈ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ "ਆਮਦਨ" ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ; ਉਸ ਸਮੇਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ - ਸਬੰਧਤ ਫੰਡ ਨਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੈ (ਧਾਰਾ 36(1)(va))। ਦੂਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ (ਧਾਰਾ 36(1)(iv)) ਅਤੇ ਮਾਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੱਖਰਾਪਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਧਾਰਾ 43B ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖਰਚਿਆਂ ਜਾਂ ਬਾਹਰਲੀਆਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ, ਸੈੱਸ ਡਿਊਟੀਆਂ ਆਦਿ ਜਾਂ ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੁਗਤਾਨ ਹੀ ਇਕ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43B ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਰਦਾਤਾ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ, ਕੇਵਲ ਕਿਤਾਬੀ ਐਂਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ, ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖਰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 52]

6. ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ - ਧਾਰਾ 36(1)(iv) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ (ਧਾਰਾ 36(1)(va)) ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਧਾਰਾ 24(4)(x) ਦੇ ਵਰਤੂੰਨ ਦੁਆਰਾ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਭਾਵ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਕ ਹੈ - ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੂਜੀ ਆਮਦਨ ਮਾਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43B ਅਧੀਨ ਹਰ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 53]

7. ਧਾਰਾ 43B ਵਿੱਚ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੌਜ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਭਰੋਸੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਦਾਤਾ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਸਿਰ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ, ਪੈਸੇ, ਸਿਰਫ ਆਮਦਨ ਮਾਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਆਦ

ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਭਲਾਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਿੰਤਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਜੇ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਮਾਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 43B ਅਧੀਨ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੌਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ।

[ਪੈਰਾ 54]

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰੂਜ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ., (2010) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 489 : [2009] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1154 – ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਸਟਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ & ਕੰਪਨੀ, 2018 (9) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1 : [2018] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1191 – ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਈਗਲ ਫਲਾਸਕ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਉਤਪਾਦ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, 2004 ਸੁਪ. (4) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 35; ਝਾਰਖੰਡ ਦੀ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਅੰਬੇ ਸੀਮੈਂਟਸ (2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 368 : [2004] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 125; ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਐਸ ਮਲਟੀ ਐਕਸਿਸ ਸਿਸਟਮਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ., (2018) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 158 : [2017] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 21; ਅਜਮੇਰਾ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, 2010 (8) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 739 : [2010] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 183 ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-III ਬਨਾਮ ਕੋਲਕਾਤਾ ਨਿਟਵੇਅਰਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ 2014 (6) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 444 : [2014] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 855 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਲਾਇਡ ਮੋਟਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 472 : [1997] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 780; ਐਮ.ਐਮ. ਐਕੁਆ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, 2021 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 575 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਐਕਸਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ & ਓਰਸ., (2020) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 274 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੀਕਾਨੇਰ, (2014) 363 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 70; ਐਸਾਏ ਟੇਰਾਓਕਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਆਮਦਨ ਕਰ, (2014) 366 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 408; ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਨਿਪਸੋ ਪੋਲੀਫੈਬਰਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ., (2013) 350 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 327; ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਐਮਿਲ ਲਿਮਿਟੇਡ., [2010] 321 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 508 (ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ); ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਬਰੀ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼, [2008] 298 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 141 (ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ); ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਪਾਨਵੀ ਟਿਸ਼ੂਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ., [2009] 313 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 137 (ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ) ਅਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉਦੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਉਦੈਪੁਰ ਦੁਗਧ ਉਤਪਾਦਕ ਸਹਕਾਰੀ ਸੰਘ ਲਿਮਿਟੇਡ., [2013] 35 taxmann.com 616 (ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ) – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾ ਸੰਦਰਭ

[2009] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1154 ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 10

[1997] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 780 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 10

[2010] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 183 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਪੈਰਾ 46

[2014] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 855 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਪੈਰਾ 47

[2020] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 274 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 47

2004 ਸੁਪ. (4) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 35 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਪੈਰਾ 48

[2004] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 125 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਪੈਰਾ 49

[2017] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 21 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਪੈਰਾ 49

[2018] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1191 ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਪੈਰਾ 50

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2833 ਦਾ 2016.

ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਰੀਖ 14.10.2014 ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 680 ਦਾ 2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2830 ਦਾ 2016, 159 ਦਾ 2019, 2832, 2831 ਦਾ 2016, 7248, 7249, 7251-7253, 7254, 7247, 7246, 7245, 7250, 7243, 7244 ਦਾ 2022

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਅਰਵਿੰਦ ਦਾਤਾਰ, ਤੁਸ਼ਾਰ ਹੇਮਾਨੀ, ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ. ਦਾਤਾਰ, ਪ੍ਰੀਤੇਸ਼ ਕਪੂਰ, ਅਜੀਰਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਐਸ. ਸੰਤਾਨਮ ਸ੍ਵਾਮੀਨਾਥਨ, ਰਾਹੁਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਿਸ ਰੁਬੀਨਾ ਵਰਮਾਨੀ, ਮਿਸ ਅਭਿਲਾਸ਼ਾ ਸ਼ਰਾਵਤ, ਅਨੁਭਵ ਗੁਪਤਾ, ਕਾਰਤਿਕ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਮਿਸ ਨਿਸ਼ਠਾ ਖੁਰਾਨਾ, ਮਿਸ ਆਰਥੀ ਰਾਜਨ, ਮਿਸ ਮਨੀਸ਼ਾ ਟੀ. ਕਾਰੀਆ, ਮਿਸ ਸੁਖਦਾ ਕਲਰਾ, ਮਿਸ ਨਿਧੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਆਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਹਾਰਿਸ ਬੀਰਨ, ਮੁਸਤਾਕ ਸਲੀਮ, ਅਜ਼ਹਰ ਅਸੀਸ, ਉਸਮਾਨ ਗ਼ਨੀ ਖਾਨ, ਰਾਧਾ ਸ਼ਿਆਮ ਜੇਨਾ, ਮਿਸ ਅਨੁਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਿਤ ਕਾਪਡੀਆ, ਮਿਸ ਵੈਭਵੀ ਪਾਰੀਖ, ਰਵੀ ਸਿੰਘ ਛਿਕਾਰਾ, ਮਿਸ ਰਾਧਾ ਰੰਗਸਵਾਮੀ, ਮਿਸ ਰੰਜੀਤਾ ਰੋਹਤਗੀ, ਮਿਸ ਵਿਸ਼ਾਖਾ, ਮਿਸ ਸੀਮਾ ਬੇਂਗਾਨੀ, ਰੂਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਆਦਿਤ ਖੋਰਾਨਾ, ਉਦੈ ਖੰਨਾ, ਰਾਜਨ ਕੁਮਾਰ ਚੌਰਾਸੀਆ, ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਯਾਦਵ, ਮੋਹਿਤ ਡੀ. ਰਾਮ, ਮਿਸ ਮੋਨਿਸ਼ਾ ਹੰਦਾ, ਰਾਜੁਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਅਨੁਭਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਨਚਿਕੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਦੀਪਕ ਸ਼ਾਹ, ਮਿਸ ਸ਼ੁਚੇਤਾ ਜੋਸ਼ੀ, ਮਿਸ ਹਿਮਾਦਰੀ ਹਕਸਰ, ਅਨੰਦ ਸੁਕੁਮਾਰ, ਐਸ. ਸੁਕੁਮਾਰਨ, ਭੁਪੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਪਾਠਕ, ਮਿਸ ਮੀਰਾ ਮਾਥੁਰ, ਅਨਿਰੁੱਧ ਦੇਸਮੁਖ, ਜੂਡੀ ਜੇਮਸ, ਰਮੇਸ਼ ਬਾਬੂ ਐਮ. ਆਰ., ਪੁਰਵਿਸ਼ ਜਿਤੇਂਦਰ ਮਲਕਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

1. ਟੈਕਸ ਮਨਜ਼ੂਰ- ਬਰਜਰ ਪੇਂਟਸ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੋਲਕਾਤਾ-IV ਅਤੇ ਅਨਜ: ਇਸ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਸਮੇਂ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਚੈਕਮੇਟ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਬਤੌਰ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਇਥੇ, "ਆਈਟੀ ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43B ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸੈਸੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ

ਦੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਐਕਟ, 1952 (ਇਥੇ, “ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ”), ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਸਕੀਮ, 1952 (ਇਥੇ, “ਈਪੀਐਫ ਸਕੀਮ”), ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948 (ਇਥੇ, “ਈਐਸਆਈ ਐਕਟ”), ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ (ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮ) 1950 (ਇਥੇ, “ਈਐਸਆਈ ਨਿਯਮ”) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨਯੂਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

2. ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ (ਇਥੇ, “ਏਓ”) ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਈਪੀਐਫ ਅਤੇ ਈਐਸਆਈ ਵੱਲ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਏਓ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੇ “ਆਮਦਨ” ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਏਓ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਖੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੈਸੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਥੇ, "ਆਈਟੀਏਟੀ") ਅੱਗੇ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਸਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

3. ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਿਥੇ ਬੰਬਈ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਕੋਲਕਾਤਾ, ਗੁਵਾਹਾਟੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਦਾਤਾਓਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੇਰਲ ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ।

ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

4. ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ, ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

“ਸੈਕਸ਼ਨ 2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ।

ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, -

***

(24) "ਆਮਦਨ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ - -

****

(x) ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਕੋਈ ਫੰਡ ਸਟੇਟ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਐਕਟ, 1948 (1948 ਦਾ 34), ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੰਡ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ;...” 4

***

“ਸੈਕਸ਼ਨ 36. ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ।

(1) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ

***

(iv) ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਨਿਯੋਕਤਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੁਪਰਐਨਿਊਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਵੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨਿਊਏਸ਼ਨ ਫੁੰਡ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯੋਗਦਾਨ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸਥਿਰ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਲਾਨਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜੋ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ “ਤਨਖਾਹਾਂ” ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਫੰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ;”

***

(va) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਕਮ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (24) ਦੀ ਕਲੋਜ਼ (x) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਜਾਂ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ 1. - ਇਸ ਕਲੋਜ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, “ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੋਕਤਾ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ, ਨਿਯਮ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼, ਇਨਾਮ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਥ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।”

ਵਿਆਖਿਆ 2.-ਸੰਦੇਹ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਲੋਜ਼ ਅਧੀਨ “ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ” ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ।”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

5. 01.04.1984 ਤੋਂ ਅਸਰ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 43B ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

“ਧਾਰਾ 43B. ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਨਿਵਾਰਥਾ ਅਨੁਮਤ ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ— ***

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨੁਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚੂਟੀ ਫੰਡ ਜਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ, ਜਾਂ

***

ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਭਾਵੇਂ ਕਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਆਈ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਸ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤੀ ਹੈ) ਸਿਰਫ ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਾਸ਼ੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਰਿਟਰਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ : ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਅ) ਜਾਂ ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਲੇਲੇਖਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਇਕ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1983, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਈ ਸੀ, ਕਰਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1989 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੁਆਰਾ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰੋਵਾਈਜ਼ਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਲੇਲੇਖਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਾਸ਼ੀ ਨਕਦ ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਜਾਂ ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੋਡ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (va) ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਕਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"

ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੁਆਰਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2021 ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿਆਖਿਆ 5 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ 01.04.2021 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ:

"ਵਿਆਖਿਆ 5.-ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ ਜੇਕਰ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਾਸ਼ੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (24) ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (ਐਕਸ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

6. ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟਾਂ / ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

A. ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ:

ਅਧਿਆਇ VI: ਐਲਾਨ, ਯੋਗਦਾਨ ਕਾਰਡ, ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਜ਼

38. ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਢੰਗ

"(1)ਨਿਯੋਕਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਧੀ ਜਾਂ ਅਵਧੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹਨ, ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਕੱਟੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕੱਠਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਚਾਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰੇਗਾ (ਮੂਲ ਤਨਖਾਹ, ਪਿਆਰਾ ਭੱਤਾ, ਰਿਟੇਨਿੰਗ ਭੱਤਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਖਾਣੇ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਨਕਦ ਕੀਮਤ ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਬਾਹਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ

ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਤੈਅ ਕਰੇ, ਉਹ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਰਾਹੀਂ ਇੰਟਰਨੈਟ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀਕ੍ਰਿਤ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਪੇ ਗਵ. ਪਲੈਟਫਾਰਮ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਡਿਊਲ ਕੀਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਚਾਰਜ ਦੇ ਇਕੱਠ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ। (ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

7. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਅਕਾਉਂਟਿੰਗ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮੈਨੂਅਲ (ਭਾਗ-ਆਈ ਆਮ) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੋਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮੋਹਲਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, ਇਹ ਮੋਹਲਤ ਸਰਕੁਲਰ ਨੰਬਰ WSU/9(1)(2013)/Settlement/35631 ਦੀ ਮਿਤੀ 08.01.2016 ਦੁਆਰਾ ਜਨਵਰੀ 2016 ਤੋਂ ਅਗਾਊ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

B. ਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਨਿਯਮ:

“31. ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ - ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੋਕਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਕੈਲੰਡਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੋਂ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਾ ਦੇਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

8. ਇੱਕ ਸਰਕੁਲਰ7$_{\text{SUPERSCRIPT}}$ ਨੇ ਧਾਰਾ 43B ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ:

“ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ - ਧਾਰਾ 43B

***

35.2 ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਰਦਾਤਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਕਈ ਵਾਰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਆਬਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਯੋਜਨਾ, ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਆਪਣੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਜਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਬਿਨਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ।

35.3 ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 43B ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਲਈ ਕਟੌਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨੂਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਲਈ, ਉਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।”

9. ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਨਵੇਂ ਪਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸੀਧੇ ਟੈਕਸ ਬੋਰਡ (ਇਥੇ, “ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ.”) ਦੇ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨੰਬਰ 495 ਹੈ। ਸਰਕੂਲਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

“ਉਹ ਉਪਾਯ ਜੋ ਨਿਯੋਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੰਡ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ

12.1 ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨੂਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਹੈ [ਧਾਰਾ 43B]। ਫਾਇਨਾਂਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸੋਧ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਯੋਗਦਾਨ ਫੰਡ ਵਿੱਚ "ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ" ਤੱਕ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਦ ਤੱਕ ਨਿਯੋਕਤਾ(ਵਾਂ) ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। "ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਤੇ ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਰਾਰ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ "ਯੋਗਦਾਨ" ਕਰੇਡਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ [ਫਾਇਨਾਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ]।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਤਰਕ

10. ਮਿਸਟਰ ਅਰਵਿੰਦ ਪੀ. ਦਾਤਾਰ, ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਹੋਏ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਅਸਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਗਾਊ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋ ਦਾ ਛੱਡਣਾ ਇਲਾਜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਿੱਛੋਕੜ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੀ.ਐਫ. / ਸੁਪਰਐਨੂਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਆਦਿ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਦੇਣਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋ ਅਧੀਨ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਨਾਲ ਸੰਲਗਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਯੋਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੇਲਕਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਟਅਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਫਾਇਨਾਂਸ ਐਕਟ, 2003 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋ ਦਾ ਛੱਡਣਾ ਹੋਇਆ। ਮਿਸਟਰ ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੋਵੀਜੋ ਜੋ 01.04.1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਦ ਐਲਾਇਡ ਮੋਟਰਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ।10

11. ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਵਗਤ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦਾ ਤਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੈਸੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਗੁਨ ਫਾਊਂਡਰੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ; ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੀਕਾਨੇਰ; ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਸਸੇ ਤੇਰਾਓਕਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ; ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਨਿਪਸੋ ਪੋਲੀਫੈਬਰਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ.

12. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਨਿਪਸੋ ਪੋਲੀਫੈਬਰਿਕਸ ਲਿਮਿਟੇਡ. ਦੇ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਸਨ। ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਮਰਚੈਮ ਲਿਮਿਟੇਡ15$_{SUPERSCRIPT}$ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਦਾਤਾਰ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਅਤੇ ਈਐਸਆਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ

ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੋਗਦਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਅਧੀਨ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਵੇ ਬਲਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵੀ ਪੀਐਫ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਗਵਰਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਭੁਗਤਾਨ ਵਜੋਂ ਦੇਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਨਾਨ ਓਬਸਟੈਂਟੇਕਲੋਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

13. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ 1989 ਵਿੱਚ ਇੱਕੱਠੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਯਾਨੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਅਸੈਸੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ। ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰੂਜ਼ਨਜ਼ ਨੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਅਸੈਸੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਵਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ; ਨਤੀਜਤੰਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਹੋਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਫਰੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

14. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਧੀਨ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਇੱਕ ਬਾਕੀ ਕਟੌਤੀ ਕਲੋਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 28-36 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ਰਤ ਹਾਲਤ ਯਾਨੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮਰਚੈਮ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਆਈਟੀਏ ਨੰਬਰ 402/2009।

43B. ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ (ਜੋ ਕਿ 01.04.1984 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਕੁਝ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਕਾਇਆ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਜਾਤੀਆਂ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਸ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਅਨੁਦਾਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਨੇ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸ਼ਰਤ ਲਾਈ ਸੀ ਜੋ 2003 ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦਾ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੇਟ ਕਲੋਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸੈਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪੀਐਫ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜੇਕਰ ਪੂਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ।

15. ਸੁਜ਼ਲੋਨ ਐਨਰਜੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਤੁਸ਼ਾਰ ਹੇਮਾਨੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤਾਰ ਦੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(c) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਰਕਮ ਸੀ - ਜਿਸਨੂੰ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਅਤੇ ਈਪੀਐਫ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 28, 30 ਅਤੇ 38 ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਕੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਇਤਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਵੀ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਹੇਮਾਨੀ ਨੇ ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"30 (1) ਮਾਲਕ ਪਹਿਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨ (ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ (ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

(2) ਠੇਕੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ (ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਕੱਟੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ (ਇਸ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਮੁੱਖ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰੇਗਾ।"

(3) ਇਹ ਮੁੱਖ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਠੇਕੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਦੋਨੋਂ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਅਦਾ ਕਰੇ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 31 ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਜਿਸ ਕੈਲੰਡਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੋਂ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

16. ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਚੌਥੀ ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਦੇ ਕਲੌਜ਼ 2(ਸੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"ਭਾਗ ਏ
ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਸ
ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ.

2. ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਕੁਝ ਮੰਗਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, —
***

(ਸੀ) "ਯੋਗਦਾਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਨ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਐਕਟ, ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ, ਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਐਕਟ ਅਤੇ ਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਦ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸਜਗ ਸੀ: ਨਤੀਜਤਨ, ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43B(b) ਵਿੱਚ 'ਕਰਦਾਤਾ ਵਲੋਂ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਰਕਮ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੋਵੇਂ ਹੈ।

17. ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸੁਝਾਅ ਸੀ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ / ਮਾਲਿਕ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਯੋਗਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕ ਦੋਵੇਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(iv) ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਅਧੀਨ ਜੋ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਰਕਮ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕ ਕਰਦਾਤਾ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੱਟੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(24)(x) ਨਾਲ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਵਲੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਕੱਟੀ ਗਈ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

18. ਫਿਰ, ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਸਕੀਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ ਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਅਤੇ ਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ, ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਰਿਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਪੋਜ਼ਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਯੋਗਦਾਨ ਮੁੱਖ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬੈਲੈਂਸ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਵਜੋਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਫਿਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕਹੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਉੱਤੇ, ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸੇ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਦਾ ਸੀਮਿਤ ਸੰਚਾਲਨ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1)(iv) ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੀ। ਠੇਕੇ ਦੇ ਕਾਮ ਵਜੋਂ ਲੱਗੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ, ਮੁੱਖ ਮਾਲਕ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਈ.ਪੀ.ਐਫ. ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

19. ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤੇਸ਼ ਕਪੂਰ, ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਹੋਰ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਮੁੜ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੇਲਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੇ 2003 ਦੇ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

20. ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਦਾਤਾ ਸੰਬੰਧਤ ਨੇ ਪੀ.ਐਫ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਕਾਇਆ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਪਰਿਣਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮਾ ਕਰਵਾਉਣ ਉੱਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਪਰੀਤ ਪਰਿਣਾਮ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਆਉਣਗੇ।

ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਦਾਅਵੇ

21. ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸਾਲਿਸਿਟਰ ਜਨਰਲ (ਇਥੇ, “ਏ.ਐਸ.ਜੀ.”), ਸ੍ਰੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਸਵ ਲਈ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਸ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਦਾ ਪੀ.ਐਫ. ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਦਾ ਪੀ.ਐਫ. ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪੀ.ਐਫ. ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ। ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 43B ਲਾਗੂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾ

22. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨੂਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਦਾਨ ਕੇ ਤੌਰ ਤੇ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ" ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ 1988 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 43B ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੇ ਮਿਟਾਉਣ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 36 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ।

23. ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 43B ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 01.04.1984 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

ਅਧੀਨ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਧਾਰਾ 43B(b) ਨੇ ਕਿਸੇ ਭਲਾਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਫਿਰ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਕਈ ਅਸੈਸੀਆਂ ਨੇ ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਜਾਂ ਅਕਰੂਲ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਨਤੀਜਤਨ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ 1987 ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 2(24)(x), ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ।

24. ਇਹ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, "ਆਮਦਨ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਦੁਆਰਾ - ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਯੋਗਦਾਨ ਫੰਡ (ਈਪੀਐਫ/ਈਐਸਆਈ ਐਕਟ) ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਦਰਿਕ ਬਦਲਾਅ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 43B ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

25. ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮਾਲਕ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(24) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (va) ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰਚੈਮ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਆਮਦਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(24)(x) ਅਧੀਨ "ਆਮਦਨ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1987 ਅਧੀਨ 01.04.1988 ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

26. ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (24)(x) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਜਾਂ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਜਮਾ ਕਰਵਾਇਆ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1) (va) ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਈ "ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਰਦਾਤਾ, ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼, ਆਦਿ ਅਧੀਨ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਕਲਣ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪੀਐਫ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਈਪੀਐਫ/ਈਐਸਆਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਜਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ, ਤਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਮਾ ਕਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ/ ਈਐਸਆਈ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

27. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੋਧ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 139 ਅਧੀਨ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਜਮਾ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਈਪੀਐਫ/ਈਐਸਆਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀਐਫ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਕਲਣ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 139 ਦੇ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਜਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਹੋਵੇ।

28. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 43B ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਨ। ਜਿਥੇ ਧਾਰਾ 36 ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜੋ ਪਿਛਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਧਾਰਾ 36(1)(va), ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਬਕਾਇਆ ਮਿਤੀ" ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਵਜੋਂ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ।" ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਧਾਰਾ 43B ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਜੋ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੇ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ: ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ। ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀਮਿਤ ਅਪਵਾਦ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਬਕਾਇਆ ਮਿਤੀ ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ "ਅਤੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਬਕਾਇਆ ਮਿਤੀ ਅਧੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 139 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ" ਅਤੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਰਿਟਰਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

29. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 43B ਨੇ ਨਿਯੋਕਤਾ ਵੱਲੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਜਾਂ 'ਨਿਯੋਕਤਾ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ', ਨਿਯੋਕਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨਿਯੋਕਤਾ ਵੱਲੋਂ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਰਮਿਤੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਮੂਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਨਿਯੋਕਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਈਪੀਐਫ ਐਕਟ ਅਤੇ ਈਐਸਆਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾਪਣ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਨਿਯੋਕਤਾ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਕੱਟਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ

30. ਤੱਥਾਕਥਿਤ ਵਰਣਨ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43(b) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 43B ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ [ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ] ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜੋ ਅਨਿਵਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਦਾ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ - ਇਹ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜੋ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

31. ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਰਟ-V ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਤੋਂ 38 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਤੋਂ 43B ਤੱਕ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਕੈਨਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 40 (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 30-38 ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ), ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ "ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਸਿਰ" ਹੇਠ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 40A(2) ਇੱਕ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਟਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ

ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਰਚ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਦੇਣਦਾਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀਏ, ਸੈਕਸ਼ਨ 40- 43B, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

32. ਕਟੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 32-37, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ, ਵਾਣਿਜਯਕ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖਰਚੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੇ ਹਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਾਂ (ਸਮੇਤ ਮੁਲਾਮਤ) ਅਧੀਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖੱਕੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ: ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਕੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੋਕਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36 (iv) ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਮੂਲ ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ; ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1987 ਦੁਆਰਾ, 01-04-1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3(b) ਦੁਆਰਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(24) - ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ "ਆਮਦਨ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (x) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੋਧ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਮਾਈ ਨਾ ਗਈ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮਾਂ, - ਚਾਹੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮਾਂ (ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ) ਨੂੰ ਨਿਯੋਕਤਾ/ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਈਪੀਐਫ/ਈਐਸਆਈ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1 ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮਾਂ/ਰਸੀਦਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਦੇ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ EPF/ESI, ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਆਖਰੀ ਸਮੀਕਰਨ "ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ" ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਸਨ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ EPF/ESI ਐਕਟ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ (ਅਰਥਾਤ, ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ (ਅਰਥਾਤ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(iv))।

33. ਇਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36(1)(iv) ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਮੰਨਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ (ਇਥੇ, “ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ”) ਨੂੰ “ਇਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ” ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾਵਿਧੀ ਧਾਰਾ 36(1)(iv) ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ “ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਜੋ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (x) ਦੇ ਖੰਡ (24) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਸੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੰਡ ਜਾਂ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮਾ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦਾ ਮੂਲ ਚਰਿੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮਾ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

34. ਇਸ ਲਈ, ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(c) ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਟੌਤੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰਾਪਣ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਇਹ ਯੋਗਦਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 (1) ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(ਵੀਏ) ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(24)(ਐਕਸ) ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ। ਆਈਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਸੀ।

35. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1987, ਧਾਰਾ 2(24), ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ (x), ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1988 ਤੋਂ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਵੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 1987 ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਸਦ, ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੰਡ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ -

12.1. ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਫੰਡ ਜਾਂ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੰਡ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਡਿਸਚਾਰਜ (ਸੈਕਸ਼ਨ 43ਬੀ)। ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਿਆਇਆ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। "ਅਦਾਇਗੀ ਤਾਰੀਖ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਬੰਧਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜਾਂ ਹੋਰ।

(ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ)

12.2. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਯੋਗਦਾਨ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਜਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਤੇ "ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸਨੂੰ "ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

36. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1987 ਨੇ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 43ਬੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ (ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 10) ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 43ਬੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ੋ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

“...ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰਕਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਤਬ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਤਾਰੀਖ ਉਹ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(ਵੀਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਧੀਨ ਹੈ।”

37. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰਕਮ, ਅਰਥਾਤ “ਨਿਯੋਕਤਾ ਵੱਲੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਰਕਮ” ਨਿਯੋਕਤਾ ਵੱਲੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ “ਅੰਤਿਮ ਤਾਰੀਖ” ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(ਵੀਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਦੋਨਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ: ਨਿਯੋਕਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ, ਅਤੇ ਨਿਯੋਕਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਯੋਗਦਾਨ ਅੰਤਿਮ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

38. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਐਲਾਇਡ

ਮੋਟਰਜ਼ ਵਿੱਚ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ, 1983-84 ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਬਜਟ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ:

"ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਡਿਊਟੀ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ, ਆਦਿ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

39. ਮੂਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B(ਬੀ) ਨੇ ਅਸੈਸੀ/ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੋਕਤਾ ਵਜੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 1989 ਦੁਆਰਾ 01.04.1989 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ: "...ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਦਾਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੌਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤਬ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨਕਦ ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਜਾਂ ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੋਡ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (ਵੀਏ) ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਕਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਦੇਣ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ।"

40. ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ 14 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਫਿਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਟੈਕਸ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਲਕਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

"ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਭੁਗਤਾਨਾਂ, ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਦੇਣ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੇ ਦੇਣ ਦੀ ਅਖੀਰੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਦੇਣ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਭਾਵ, ਉਹ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਦਾਤਾ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਦੇਣ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਲੈ ਸਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਦੇਣ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਦੇਣ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਵਾਂਗ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਵਾਂਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।"

ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਆਈ.ਟੀ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 43ਬੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਫਾਇਨਾਂਸ ਬਿੱਲ, 2003 ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 43ਬੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਸੁਪਰੈਨਿਊਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ

ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸੰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਤਾਂ ਅਲਾਉਂਸ ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਹ ਸੋਧਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲ 2004-05 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

41. ਕਲੋਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨੋਟਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:

"ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਸੋਧਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਲੋਜ਼ (ਅ), ਕਲੋਜ਼ (ਸੀ), ਕਲੋਜ਼ (ਡੀ), ਕਲੋਜ਼ (ਈ) ਅਤੇ ਕਲੋਜ਼ (ਐਫ) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਪਰਿਣਾਮਸਵਰੂਪ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸੋਧਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲ 2004-2005 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

42. ਸੈਕਸ਼ਨ 43ਬੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਤਰਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਮ.ਐਮ. ਐਕੁਆ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ:16$_{SUPERSCRIPT}$ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"19. ਸੈਕਸ਼ਨ 43ਬੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋੜੀ ਗਈ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ-ਆਈ.ਆਈ.ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਜੇ.ਜੇ

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਆਰੋਪ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਕੇਵਲ "ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ", ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਆਰੋਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਆਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

43. ਇਹ ਸ਼ਰਤ, ਭਾਵ, ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਸਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨਾ, 14 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। 2003 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਸਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ, ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰੂਸ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"10. "ਆਮਦਨ" ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(24) ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ/ਸੁਪਰਐਨੂਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948 ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੰਡ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹਰ ਇਕ ਅਸੈਸੀ(ਆਂ) [ਮਾਲਕ(ਾਂ)] ਨੂੰ 1-4-1984 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਵਪਾਰਕ ਖਰਚ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੋਈ ਅਸੈਸੀ(ਆਂ) [ਮਾਲਕ(ਾਂ)] ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀ(ਆਂ) ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕ□ੇਤਰੀ ਪ੍ਰੋਵਿਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਆਰਪੀਐਫਸੀ) ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੈਸੀ(ਆਂ) ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਕੇਵਲ ਵਪਾਰਕ ਖਰਚ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ 1-4-1984 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ

ਉਭਰੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੈਸੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਨੂੰ 1-4-1984 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰ, ਡਿੱਊਟੀ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਅਧੀਨ, ਅਸੈਸੀ(ਆਂ) ਲਈ ਉਕਤ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਵਪਾਰਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਕਦ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ 1-4-1984 ਤੋਂ 1-4-1988 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ।

11. ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਸਬੰਧੀ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ(ਓ) ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈਸ ਜਾਂ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਜੇ ਕਰਦਾਤਾ(ਓ) ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈਸ ਜਾਂ ਫੀਸ ਲੇਖਾ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ(ਓ) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਅਧੀਨ ਵਾਸਤਵਿਕ ਭੁਗਤਾਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਲੇਖਾ ਵਰ੍ਹੇ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਮਜਦੂਰ ਕਲਿਆਣ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ(ਓ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਦਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ 1-4-1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈ।

***

15. ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ, ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਨੇ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਦੇ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ, ਸੁਪਰਐਨਯੂਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਲਿਆਣ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003, ਜੋ ਇਸ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, 1-4-2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਕਰਦਾਤਾ(ਓ) ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003, ਇਲਾਜੀ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਧਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ 1-4-1988 ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਜਦਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003, ਸੋਧਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਗਾਊਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਨੂੰ ਕੇਵਲ 1-4-2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

***

18. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਦੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਿਆਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003, ਜੋ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕੇਵਲ 1-4-2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਲਾਜੀ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਹੇਠਾਂ, ਇਹ 1-4-1988 ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

19. ਦੂਜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ, ਐਲਾਇਡ ਮੋਟਰਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ [(1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 472 : (1997) 224 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 677] 'ਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਜੋ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਅਧੀਨ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਵਪਾਰਕ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਇਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹੇ 1984-1985 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਦੀ ਅਵਧੀ 30-6-1983 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤਿਮਾਹੀ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਅਧੀਨ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1-4-1984 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਸੀ

***

22. ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਰ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈੱਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ(ਆਂ) ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਫੰਡਾਂ 'ਚ ਯੋਗਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਦਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਲਾਇਡ ਮੋਟਰਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ [(1997) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 472 : (1997) 224 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 677] ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਨੁਸਾਰਨਾਤ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 1-4-1988 ਤੋਂ (ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਚਲੇਗਾ।

23. ਅੰਤ 'ਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਤਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003, ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਗਾਊਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ(ਆਂ) ਨੂੰ ਕੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ।

ਇਕ ਉਦਾਹਰਨ ਲਵੋ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਨਾਲ 31 ਮਾਰਚ (ਲੇਖਾ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਤ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਫੰਡ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਅਧੀਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਲੇਖਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਲਾਈ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਇਕ ਡਿਫਾਲਟਰ, ਜੋ 1-4-2004 ਤੱਕ ਭਲਾਈ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ 1-4-2004 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43-ਬੀ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲੇਗਾ।

44. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਬ ਤੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਤ ਕਟੌਤੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਛੱਡਤ ਉਪਚਾਰਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲਕ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਟੌਤੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

45. ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਧਾਰਾਵਾਂ 2(24)(x) ਅਤੇ 36(1)(va) ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 36(1) ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਵੀ ਅਣਗੌਲੇ ਰਹਿ ਗਏ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਮੰਨਿਆ ਕਿ:

“15. ...ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003 ਦੁਆਰਾ, ਨਾ ਕੇਵਲ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ, ਸੈਸ ਅਤੇ ਫੀਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ(ਆਂ) ਦੀ ਭਲਾਈ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003, ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਲਾਇਡ ਮੋਟਰਸ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟੇਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਨੁਸਾਰਵਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1988 ਤੋਂ [ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ] ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰੇਗਾ। ਆਖਰਕਾਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਜੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2003, 2003, ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ,

ਅਗਾਊਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਉਦਾਹਰਨ ਲਵੋ - ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਆਰ.ਪੀ.ਐਫ.ਸੀ. ਨਾਲ 31 ਮਾਰਚ [ਲੇਖਾ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਤ] ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਫੰਡ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43ਬੀ ਅਧੀਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਲੇਖਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ

46. ਕਰ ਅਧਿਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਮੇਰਾ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"27. ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਧਾਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਧਾਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।" ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਰਾਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਦੇਖੋ: ਕੇਪ ਬ੍ਰੈਂਡੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬਨਾਮ ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ (1921) 1 ਕੇਬੀ 64 ਅਤੇ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਏ.ਪੀ. ਚੈਂਬਰਜ਼ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਅਤੇ ਇੰਡਸਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਆਫ ਏ.ਪੀ. ਅਤੇ ਹੋਰ.(2000) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 550. ਇੱਕ ਕਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਠਨਾਈ, ਅਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਕਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। (ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਖੋ: ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਦ ਮੋਦੀ ਸੁਗਰ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ. 1961 (2) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 189.)"

47. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ, ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ-III ਬਨਾਮ ਕੋਲਕਾਤਾ ਨਿਟਵੇਅਰਜ਼, ਲੁਧਿਆਣਾ18 ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ & ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਕਸਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ &ਹੋਰ,19 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 43B ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦੀਕਰਨ ਲਾਭ ਸੰਬੰਧੀ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ। ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹਨ:

"20. ਧਾਰਾ 43B, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਟੌਤੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਹ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਸਵਾਇਤਾ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਸੈਸੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੈਧ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

21. ਧਾਰਾ 43B ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਹੀ" ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੁਥਰੇ ਸਿਦ੍ਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਨਾਨ ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਾਮਾਨਿਆ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਅਸੀਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮਰਕੰਟਾਈਲ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਥੀਮ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਸਿਰ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

22. ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਪਤਾ 1983 ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ

ਕਲਪਨਾ 1961 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਰ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਜਾਂ ਸੁਪਰਐਨਿਊਏਸ਼ਨ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਉਲਲੇਖਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ।

***

23. ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈੱਸ, ਬੋਨਸ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸ਼ੈਡਿਊਲਡ ਬੈਂਕਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ, ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਨਿਯੋਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ, ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਕਤਾ ਜਾਂ ਇਕਰੂਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕਟੌਤੀਆਂ ਲਈ ਹੈ, ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਣ ਬੈਗ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿੱਤੀ ਪਰਿਦ੍ਰਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਣ ਜਾਂ ਅਸਾਮਾਨਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਵੇ, ਇੱਕ ਕਟੌਤੀ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰੇ।

24. ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅਣ-ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਲਾਭਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ-ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਮੰਗਣਾ, ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘਿਣਾਉਣੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ (ਜਾਂ ਹੋਰ) 'ਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯੋਕਤਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਮਾਸੂਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਮਾਏ ਹੱਕ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਜਾਏਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ। ਇਸ ਨਾਲ, ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ - ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਲ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੌਕਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ। ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਰਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

48. ਕਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਛੋਟ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।20 ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਸ ਆਮ ਸਿਦਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ ਕਿ ਕਰ ਅਧਿਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

49. ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅੰਬੇ ਸੀਮੈਂਟਸ21ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"23.... ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਛੋਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਘਟਨਾ ਕਾਰਨ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਬਦਲ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਛੋਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

24. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਜਾਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

25. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪਾਲਣਾ ਕਾਫੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

20 ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਈਗਲ ਫਲਾਸਕ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਸੈਂਟਰਲ ਐਕਸਾਈਜ਼, 2004 ਸੁਪ (4) ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 35।

21 ਝਾਰਖੰਡ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅੰਬੇ ਸੀਮੈਂਟਸ, (2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 368।

26. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਥਰਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨਾਲ ਅਨੁਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਲਾਭਾਰਥੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਇਹ ਵੀ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਐਸ ਮਲਟੀ ਐਕਸਿਸ ਸਿਸਟਮਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ।22SUPERSCRIPT

50. ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਕਸਟਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਿਲੀਪ ਕੁਮਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ।23SUPERSCRIPT ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ:

“24. ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਕਰਾਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੋ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਈ ਬੇਕਸੂਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਵੇਕਾਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਕਰਾਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 265 [“265. ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਜਾਣਗੇ।—ਕੋਈ ਵੀ ਕਰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”] ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਤੋਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੋਂ ਕਰ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਆਪਣੀਆਂ ਮਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਖ਼ਿਆਲਾਂ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਉੱਤੇ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਤੋਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਯੋਗ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਕੁਝ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਾਧਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸਤਾਰਿਤ/ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

***

34. ਉੱਪਰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਅਨੁਚਛੇਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਉਦ੍ਧ□ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰੀ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰੀ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਸਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰੀ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 346] ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, (2004) 10 ਐਸਸੀਸੀ 201] (ਇਸਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ [ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, (2004) 10 ਐਸਸੀਸੀ 201]" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਸੰਖੇਪ

ਵਿੱਚ)। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਜਸਟਿਸ ਜੀ.ਪੀ. ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਚਨਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਨੁਚਛੇਦ ਨੂੰ ਉਦ੍ਧ□ਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਾਧਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋ

"(i) ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਗੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ;

(ii) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ; ਅਤੇ

(iii) ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੱਖਰ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ।"

51. ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਐਮਿਲ ਲਿਮਿਟੇਡ24; ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਬਰੀ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼25; ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਪਾਮਵੀ ਟਿਸ਼ੂਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ26; ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਉਦੈਪੁਰ ਬਨਾਮ ਉਦੈਪੁਰ ਦੁਗਧ ਉਤਪਾਦਕ ਸਹਕਾਰੀ ਸੰਧ ਲਿਮਿਟੇਡ27 ਅਤੇ ਨਿਪਸੋ ਪੋਲੀਫੈਬਰਿਕਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਧਾਰਾ 43B (ਬੀ) ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਛੱਡਣ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਨੇ ਧਾਰਾ 36(va) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਲੋਮ ਐਕਸਟ੍ਰਜ਼ਨਜ਼ ਨੇ ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।

52. ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁਸਤਕ 'ਤੇ ਕੇਵਲ ਮਾਲਕ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 34(1)(iv)) ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ 'ਤੇ, ਇਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਵਜੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਨੇ 1988-89 'ਚ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦੀ ਦੂਜੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ - ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਸਬੰਧਤ ਫੰਡ (ਈਪੀਐਫ, ਈਐਸਆਈ, ਆਦਿ) ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੁਗਤਾਨ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਰਾਰਤ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(24)(x) ਵੀ, ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਕਮ (ਚਾਹੇ ਰਕਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਟੌਤੀ ਦੁਆਰਾ) ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਰਕਮ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਮਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਰੋਕੀ ਗਈ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਰਸੀਦਾਂ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ "ਆਮਦਨ" ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ; ਉਸ ਸਮੇਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ - ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਫੰਡ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ (ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va)) ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ

ਜਾਵੇਗਾ। ਦੂਜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(iv)) ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ (ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(va)) ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖਰਚਿਆਂ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦਾਇਤਵ, ਸੈਸ ਡਿਊਟੀਆਂ ਆਦਿ ਜਾਂ ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਆਜ ਦਾਇਤਵ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਭੁਗਤਾਨ ਹੀ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 43B ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਾਇਤਵਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ, ਕੇਵਲ ਕਿਤਾਬੀ ਐਂਟਰੀਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ, ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖਰਚ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਸੀ।

53. ਕਿਸੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 36(1)(iv) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ (ਧਾਰਾ 36(1)(va)) ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਿਰਦਾਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਮਾਨਿਆ ਗਿਆ), ਧਾਰਾ 2(24)(x) ਦੇ ਵਰਚੂ ਦੁਆਰਾ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(1)(va) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਭਾਵ ਕਿ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਅਤੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਹੈ - ਮਾਲਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43B ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

54. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਉਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਨੂੰ ਪਤਲਾ ਜਾਂ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਰੋਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 43B ਦੇ ਸੰਪੂਰਣ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਖਾਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕੁਝ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਕਰਦਾਤਾਓਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਣ ਪਰ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਭਰੋਸੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਦਾਤਾ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਸਿਰ ਹਨ। ਇਹ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਪੈਸੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਆਮਦਨ ਮਾਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਲਾਈ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚਿੰਤਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੰਡੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਰਕਮ ਅਨਿਆਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਮਾਨੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਪਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 43B ਅਧੀਨ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਮਿਤੀ.

55. ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ

ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਦਰਥ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਿਭੂਤੀ ਭੂਸ਼ਣ ਬੋਸ
(ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ: ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਰਤੀ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਅਪੀਲਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate